

El CAC esdevé una peça clau de l'engranatge audiovisual (pàg. 6)

Un magazín infantil, nova aposta televisiva de Comunicàlia (pàg. 12)

La Federació de Ràdios Locals ja agrupa 84 emissores (pàg. 17)

Tres històrics de Ràdio Arenys narren la seva experiència de 25 anys (pàg. 18)

Enric Marín:
“L'apagada analògica es pot ajornar fins el 2009”

President

JOSEP PONT

Director General

JOSEP M. TORRENT

Gerent

JOAN BRIL-LI

Adjunt al Director General

RAFAEL DE RIBOT

Director Comercial

JORDI OLIVELLA

Consell Editorial

MANEL RAMON, PRESIDENT DE LA FEDERACIÓ DE RÀDIOS LOCALS DE CATALUNYA; **FRANCESC X. VILLASEVIL**, PRESIDENT DE LA FEDERACIÓ DE TELEVISIONS MUNICIPALS DE CATALUNYA; **JOSEP M. BAIXAULI**, VICEPRESIDENT DE LA FEDERACIÓ DE TELEVISIONS LOCALS DE CATALUNYA; **FRANCESC RUBIÓ**, PRESIDENT DEL FÒRUM AUDIOVISUAL CATALÀ

Director

FRANCESC TUBAU

Redacció

SÒNIA MAZA

EVA ROLDUÀ

CARLOTA VALLÈS

DIEGO MUÑOZ (FOTOGRAFIA)

Col·laboradors

JOSEP CARTANYÀ

EVA GODÀS

DOLORS MASSOT

XAVIER ABELLÓ

JOAN MA CLAVAGUERA

MARIA ALBA RIU

ESTHER ALONSO

JOAN CARRION

SALVADOR ALEGRET

ALBERT COTS

Correcció Lingüística

MERCÈ BATLLE

Redacció i Publicitat

València, 231, 5è 2a

08007 Barcelona

Tel. 93 487 49 45

Fax 93 487 40 04

redaccio@antenalocal.net

www.antenalocal.net

www.fedcatradio.org

Impressió

GRÀFIQUES APR

Dipòsit legal B-41946-96

Els articles d'opinió expresen únicament l'opinió dels seus autors. ANTENA LOCAL no es fa responsable del seu contingut.

**CONSORCI LOCAL
I COMARCAL DE
COMUNICACIÓ**

EDITORIAL

Maduresa

Els moments de dificultat serveixen per conèixer millor les persones. Però això també ho podem dir, fóra de l'àmbit personal, de les institucions o de les empreses. Es per això que resulta especialment reconfortant comprovar que la televisió local catalana està afrontant amb serenitat, unitat i maduresa els reptes plantejats per un canvi tecnològic radical i un complicat procés de modificació dels paràmetres sobre els quals s'ha construït fins ara el sector. Però molts d'aquests canvis i de les modificacions, i els reptes i les incerteses que es plantejaven fa uns mesos ja comencen a tenir respostes. A dia d'avui el sector pot dir que s'han assolit objectius que no fa gaire semblaven impossibles i també que s'ha aconseguit que es mantingui obert un procés d'intercanvi d'opinions i d'experiències amb els altres agents i amb les administracions implicades en aquest procés de reforma que, en alguns casos, ha esdevingut complicitat.

Però tot i que, tal com hem dit, s'ha avançat substancialment, no hem d'oblidar que tot just s'està a mig camí i, de la mateixa manera que passa en les grans ascensions alpines, la part més difícil ve sempre al final. És per això que no s'ha d'oblidar que els lícits interessos individuals que ha de defensar cada un dels emissors no han de ser contradictoris amb la feina que queda per fer com aportació en la definició final de com es vol que siguin les coses. I és que mai un sector s'ha pogut construir al marge dels seus actors que, en aquest cas, són les empreses, i que aquestes mai han desaprofitat l'oportunitat de participar-hi. Vint anys després de l'aparició de la televisió local a Catalunya, és el moment d'enfocar els pròxims vint anys. Si el sector pot dir amb orgull que durant aquesta primera etapa s'ha aconseguit la definició d'un model propi de comunicació de proximitat, i fins i tot que ha estat capaç de generar una activitat econòmica que ha permès la consolidació de projectes empresarials diversos, ara ha de poder demostrar que és capaç de superar la reconversió que significa el procés de digitalització.

Projectes ben definits i sòlids, empreses i professionals preparats, un entorn en expansió, una activitat basada en criteris professionals i una unitat d'acció que garanteixi la defensa dels interessos comuns, són la millor mostra de maduresa i la millor garantia de futur.

CONTACTES D'INTERÈS

- **ConSORCI Local i Comarcal de Comunicació**
 Tel. 93 488 10 08
 Tel. 93 487 49 45
www.clcc-comunicacio.org
clcc@clcc-comunicacio.org
- **Federació de Televisions Locals de Catalunya**
info@cat-tv.org
- **Federació de Televisions Municipals de Catalunya**
tvm@antenalocal.net
- **Federació de Ràdios Locals de Catalunya**
www.fedcatradio.org
info@fedcatradio.org
- **Fòrum Audiovisual Català**
 Tel. 93 331 56 41
- **Comunicàlia SA**
 Tel. 93 488 10 08
 Tel. 93 487 49 45
clcc@clcc-comunicacio.org
- **Direcció General de Mitjans i Serveis de Difusió Audiovisual**
 Tel. 93 567 63 50
www.gencat.net/dgma
dgma.presidencia@gencat.net
- **Secretaria de Telecomunicacions i Societat de la informació**
 Tel. 93 363 83 60
www10.gencat.net/dursi/ca/si/institucional/presentacio.htm
comunicacio.stsi.dursi@gencat.net
- **Consell de l'Audiovisual de Catalunya**
 Tel. 93 363 25 25
www.audiovisualcat.net
audiovisual@gencat.net
- **Tràdia**
 Tel. 93 567 89 10
www.tradia.com
tradia@tradia.com
- **Retevisión**
 Tel. 93 502 00 00
www.retevision.es
- **Direcció General de Comunicació del Govern de les Illes Balears**
 Tel. 971 17 65 07
<http://dgcom.caib.es>
premsa@reinforma.caib.es
- **Secretaria Autònoma de Comunicació de la Generalitat Valenciana**
 Tel. 96 386 62 27
- **Consell Andorrà de l'Audiovisual**
 Tel. 376 875 700
<http://www.caa.ad/>

Les culturals, l'assignatura pendent

El primer entrebanc que ens trobem a l'hora de parlar del nostre tipus d'emissores és la falta d'una definició i d'un nom que les agrupi a totes. Sembla ser que a algú de l'Administració li va agradar el terme de "culturals", però la veritat és que dins d'aquest paquet d'emissores hi trobem un ampli ventall de ràdios: culturals, educatives, lliures, locals no municipals... Totes elles coincideixen en una definició, no disposen de freqüència legal, emeten amb potències baixes i estan sota l'aixopluc d'associacions o col·lectius sense ànim de lucre.

Ja en la dècada dels setanta, es té constància de la primera emissora cultural, paral·lelament a la història d'algunes municipals. Llavors, aquestes últimes iniciaven una lluita que més tard les portaria a la seva legalització. No és aquest el cas de les culturals, que veurien com al seu voltant tot s'anava regularitzant, quedant-ne sempre al marge en una al·legalitat permesa. Aquest fet ha estat aprofitat darrerament per cadenes comercials que no han obtingut freqüències en concursos per tal d'ocupar l'espai radioelèctric de forma al·legal, sobretot a l'àrea metropolitana de Barcelona.

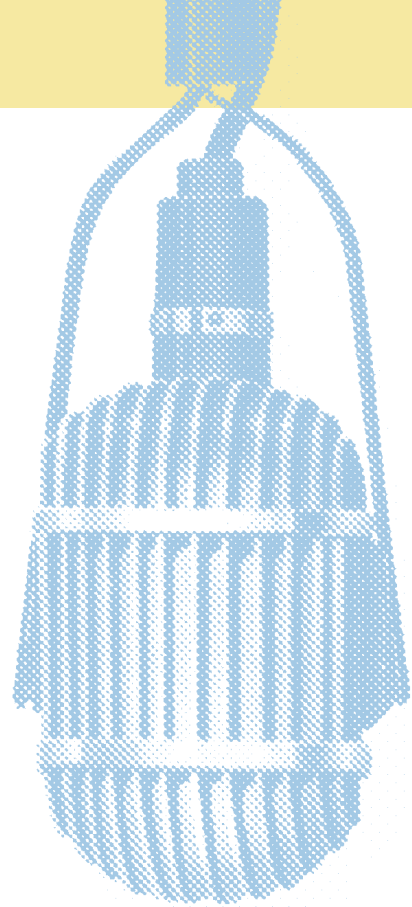
Serà per aquest últim fet i per la pressió que sobre les administracions haurien pogut fer les associacions d'emissores comercials, o bé perquè finalment algú hagi cregut en el nostre projecte de ràdio, que la Generalitat ha expressat la seva voluntat de regular-nos.

Esperem, doncs, que aquesta regularització comporti també una sèrie de deures: l'ordenació de l'espai radioelèctric i el tancament d'aquelles emissores que utilitzen el nom de "culturals" per arribar a tota l'àrea metropolitana. Esperem, també, que aquesta regularització porti a un control dels continguts que emeten aquest tipus d'emissores, fins ara immunes a qualsevol llei de política lingüística, de música en català...

Som les ràdios "culturals". Un centenar d'emissores repartides arreu dels Països Catalans que realitzem una tasca important i, alhora, poc valorada fins ara des de les administracions. Sembla ser que ara tenim una oportunitat històrica per aconseguir la nostra regularització. Participem-hi i posem-hi tots de la nostra part ! ●

Oleguer Forcades
 Director de Sants 3 Ràdio

Arriba l'hora dels juristes

Els pròxims mesos la televisió local viurà un procés totalment nou, que en determinarà el futur com a mitjà de comunicació i, en aquest cas, com a empresa. Durant molts anys, la força de la televisió local s'ha basat en l'entusiasme i el voluntarisme de la gent que hi ha treballat; apassionats pel mitjà televisiu i enamorats del seu municipi que han dedicat hores de lleure per edificar un canal televisiu útil per als seus conciutadans. Segur que sense aquesta aportació altruista hauria estat impossible que a Catalunya existissin més d'un centenar d'antenes que emeten programació local.

Per tant, és just reconèixer la capacitat de la nostra societat civil per articular un sistema de comunicació proper al ciutadà, que amb el temps s'ha convertit en un mitjà creïble. I en aquests moments el que més necessiten les televisions és credibilitat. La televisió local, malgrat totes les mancances tecnològiques i econòmiques, ha sabut guanyar-se aquest bé tan preuat que es diu credibilitat.

Una vegada constatat aquest fet i subratllant l'exitosa aportació de la televisió local, convé remarcar que el futur més immediat no es juga només en el camp del voluntarisme ni de l'entusiasme per la comunicació de proximitat. Aquestes qualitats han servit per arribar fins a l'actualitat, però l'esdevenidor reclama una visió clara, pragmàtica i real de la situació.

Tot i que els creadors -la feina televisiva té un alt percentatge de creació- detesten la burocràcia, els legalismes i les normatives, ara és l'hora de saber que aquestes eines són bàsiques per aconseguir els objectius desitjats. Ara és quan entren en joc els juristes que entenen de les lleis, de la seva aplicació, dels recursos per aconseguir les finalitats previstes i dels drets emparats per la legislació. És el moment que els serveis jurídics, els assessors d'empreses i els advocats especialitzats en la temàtica de la televisió local treballin a ple rendiment per defensar i protegir els drets legítims dels operadors.

El concurs per les llicències de la TDT local és imminent. Els terminis legals avancen de forma imparable i convé està amatent per no perdre el carro. Ha arribat el moment desitjat pel sector de normalitzar, regularitzar, en definitiva legalitzar aquesta activitat. La majoria d'edat legal ja és aquí. La col·laboració entre els creadors i els especialistes del dret ara és essencial perquè el vaixell arribi a bon port ●

Josep Ma Cullell
Cullell Associats

El CAC esdevé una peça clau de l'engranatge audiovisual

El Govern haurà de pactar amb l'organisme regulador les regles del joc dels concursos d'adjudicació de llicències de la TDT local

SÒNIA MAZA

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) ha incrementat el seu pes específic dins el sector amb l'assumpció de noves competències. Entre les noves atribucions de l'organisme destaca el fet que els informes previs sobre els processos d'adjudicació, revocació i renovació de freqüències -que atorga la Generalitat- passen a ser vinculants i la seva capacitat sancionadora, més ràpida i efectiva. Tot plegat contribueix a donar més garanties als processos concessionals de la TDT local en un moment en què el sector es juga el seu futur.

D'esquerra a dreta, Xavier Abelló, coordinador de la Mesa de Televisió Local, i Francesc Codina, president del CAC. Codina ha anunciat que té la ferma voluntat d'escoltar el sector en tot moment.

El 2000 es constituïa el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) amb l'objectiu de "vetllar pel respecte dels drets i les llibertats, garantir el compliment de la normativa reguladora de la programació i la publicitat; i assegurar l'acompliment de les condicions de les concessions i l'observança de la normativa europea i dels tractats internacionals relatius a aquesta matèria". Tanmateix es plantejava com a finalitats defensar "el pluralisme polític, religiós, social, lingüístic i cultural en el conjunt del sistema audiovisual a Catalunya, vetllar també per la neutralitat i l'honestat informatives, i preservar el compliment de les normes relatives a l'ús de la llengua catalana i l'impuls de l'aranès". Després de quatre anys en què l'organisme s'ha consolidat com a un referent per al sector audiovisual i per a l'opinió pública, el Parlament de Catalunya ha decidit reforçar la institució ampliant la seves competències. El passat mes de juny tots els grups de l'arc parlamentari aprovaven la reforma de la Llei 2/2000 dotant el CAC de més poder. El president de la institució, Francesc Codina, ho valora com un reconeixement del Parlament a la feina feta. "Aquesta reforma -afirma a ANTENA LOCAL- suposa un pas més en la voluntat del Parlament de situar el Consell en l'eix central del panorama audiovisual català".

El Govern i el sector audiovisual coincideixen a l'hora de valorar molt positivament el fet que el CAC passi a ser decisiu en tot el procés de concessions de llicències de la TDT local.

Foto: Diego Muñoz

INFORMES VINCULANTS

La nova normativa del CAC converteix en vinculants els informes previs sobre els processos d'adjudicació, renovació i revocació de freqüències. La Generalitat continuarà sent qui atorgui administrativament les llicències, però ho haurà de fer d'acord amb el CAC. Els informes vinculants del CAC són imprescindibles en les tres fases del procés: en la fase d'avantprojecte de les lleis i disposicions generals que regulin el sector audiovisual; en la fase de confecció dels plecs de condicions per als concursos d'adjudicació de llicències; i en la realització d'informes sobre les propostes presentades als concursos, sobre les peticions de renovació de les llicències, sobre els expedients de modificació del capital social de

les empreses titulars de les concessions, sobre els expedients de transmissió de les concessions i sobre les revocacions.

CONCURSOS DE LA TDT LOCAL

Aquest "nou poder" del CAC esdevé d'especial rellevància atesa la imminent convocatòria dels concursos de llicències per a la televisió digital terrestre (TDT) local. Els criteris que se seguiran a l'hora de desenvolupar aquesta tasca són, segons Codina, els mateixos que s'han seguit fins ara, descrits en els dos documents aplicables al cas que el CAC va elaborar a instàncies del Parlament de

Catalunya; es tracta de l'informe sobre la definició del model de servei públic al sector de l'audiovisual, que va ser lliurat el 2001, i de l'informe sobre el projecte de la televisió i la ràdio digitals, lliurat el 2002. "Haurem d'ocupar-nos, en primer lloc, dels plecs de clàusules per a la televisió digital terrestre local i, posteriorment, dels concursos per a l'adjudicació de les llicències. D'acord amb els documents esmentats, el nou model de televisió digital local haurà d'incidir en una doble via: per una banda, potenciar el paper de la televisió pública partint de les seves obligacions de servei públic; i per l'altra, afavorir la creació de mecanismes tècnics i concursals que permetin la formació de grups privats catalans suficientment potents i competitius".

La reforma de la normativa també reforça la capacitat sancionadora del CAC. A partir d'ara l'entitat pot adoptar mesures com la suspensió temporal de l'activitat dels operadors o imposar multes.

Foto: Diego Muñoz

L'ampliació de competències del CAC constitueix un pas molt important per crear un nou model de l'audiovisual de Catalunya, més transparent i plural.

Foto: Diego Muñoz

GARANTIA D'INDEPENDÈNCIA

El Govern i el sector audiovisual coincideixen a l'hora de valorar molt positivament el fet que el CAC passi a ser decisiu en tot aquest procés ja que ho consideren una garantia d'independència. "Aquesta dinàmica garantirà, no només la legalitat de les actuacions d'adjudicació, revocació i renovació de les freqüències, sinó també la seva equanimitat i independència. Generalitat i CAC ens complementarem per oferir una

transparència absoluta en benefici de tots els mitjans de comunicació audiovisuals", afirma Santiago Ramentol, director general de Mitjans i Serveis de Difusió Audiovisuals. En el mateix sentit s'expressa Xavier Abelló, coordinador de la Mesa de Televisió Local, on hi són representats els consorcis, federacions i associacions de televisions locals de Catalunya. "Considerem que és un organisme que ofereix totes les garanties per

LES NOVES FUNCIONS

La Llei 3/2004, de 28 de juny, modifica els articles 3, 10, 11, 15 i la disposició transitòria segona de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC).

La nova Llei té l'objectiu de definir amb claredat les competències del CAC com a autoritat independent que controla el sector audiovisual, cosa que es manifesta en les funcions següents:

- Emetre un informe previ als avantprojectes de llei i els projectes de disposicions de caràcter general relacionades amb el sector audiovisual.
- Emetre informes preceptius i vinculants en relació amb la proposta del plec de condicions formulada pel Govern en les convocatòries de concursos d'adjudicació de concessions i en l'atorgament i la revocació de concessions pel Govern de la Generalitat dels títols habilitants dels serveis de comunicació audiovisual, en les peticions de renovacions de les concessions, en els expedients de modificació de capital social de les empreses concessionàries i en els de transmissió dels títols habilitants.

La norma també afecta el règim jurídic sancionador del CAC, fins que la futura Llei de l'audiovisual no el reguli amb més profunditat. En aquest sentit, es pretén fer possible que:

- El CAC pugui adoptar mesures de caràcter provisional que garanteixin l'eficàcia de la resolució que recaigui en el procediment corresponent.
- Determinar la sanció que correspon als operadors de serveis de comunicació audiovisual que no li subministren tota la informació que els ha estat requerida.
- Concretar la normativa aplicable pel que fa a la tipificació d'infraccions i la determinació de les sancions, per donar cobertura legal a l'activitat sancionadora de l'organisme.

prendre decisions de la forma més adequada possible. Tenint en compte els processos concessionals que ara s'obren i que ens afecten tan directament, és una garantia de pluralitat, d'independència i de transparència", explica. Abelló també valora el fet que el CAC coneix profundament la realitat del sector a qui sempre ha donat suport en les seves reivindicacions.

De fet, el CAC ja ha anunciat que té la ferma voluntat d'escoltar el sector de la comunicació local en tot moment. "Així ho hem fet sempre i la prova és que una de les primeres iniciatives del Consell va ser crear la Mesa de Televisió Local de Catalunya, com una iniciativa que perseguia donar veu a una realitat, la del centenar de televisions locals existents, que fins aleshores patien una manca de reconeixement", recorda Codina. "El Consell -afegeix- continuarà en aquesta línia d'escoltar les televisions locals perquè creiem fermament en la importància que Catalunya compti amb una oferta de comunicació local sòlida, estable i de qualitat".

CAPACITAT SANCIONADORA I FUNCIONS ARBITRALS

La reforma de la normativa també reforça la capacitat sancionadora del CAC. A partir d'ara l'entitat pot adoptar mesures com la suspensió temporal de l'activitat dels operadors o imposar multes coercitives per un import de fins a 1.000 euros diaris en el cas de no fer cas de les seves recomanacions pel que fa a infraccions en matèria audiovisual i de publicitat. "La reforma de la Llei el que permet és ajudar al fet que l'aplicació de la capacitat sancionadora sigui més ràpida i efectiva. Així, ara disposem de la possibilitat d'adoptar, amb caràcter cautelar, mesures provisionals un cop iniciat l'expedient sancionador, i també la possibilitat de procedir a l'execució forçosa dels actes adoptats, davant la inactivitat de la persona obligada i sempre que s'hagi fet l'advertència corresponent", explica el president del CAC.

Un altra de les noves atribucions del CAC consisteix a exercir funcions arbitrals i de mediació en el sector audiovisual, a instàncies de les parts

en conflicte i en l'àmbit de les seves competències.

UN PRIMER PAS

Amb l'ampliació de competències, el CAC reforça el seu paper com a autoritat reguladora independent. Al llarg dels seus quatre anys d'història ha sabut guanyar-se el prestigi i la credibilitat del sector i de l'opinió pública, no només a Catalunya, sinó també a la resta de l'Estat, on ha esdevingut un autèntic referent en matèria de mitjans de comunicació audiovisuals. Només un exemple: el CAC també regula Telecinco ja que, tot i estar fora de l'àmbit de les seves competències, així ho va sol·licitar el president de la cadena.

És per això, que la reforma de la normativa del CAC constitueix un pas molt important per crear un nou model de l'audiovisual de Catalunya, més transparent i plural. No es tracta, però, d'un pas definitiu. L'aprovació de la Llei de l'audiovisual de Catalunya i la reforma de la Llei de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) resten pendents ●

L'incert compte enrere digital

REDACCIÓ

La incertesa digital cada vegada és més *present* entre les televisions locals. Si es complissin les previsions del Pla tècnic nacional de la televisió digital terrestre (TDT), les televisions de proximitat haurien de ser les primeres en afrontar l'aventura de la migració tecnològica. Tot i que l'Administració catalana llança missatges per tranquil·litzar el sector i el nou secretari de Comunicació de la Generalitat, Enric Marín, es mostra comprensiu amb les preocupacions de la televisió local, el calendari va avançant de forma imparable.

De moment, el passat mes de juliol va finalitzar el termini perquè els ajuntaments presentessin les seves sol·licituds per gestionar, directament i de forma compartida amb la resta de municipis que ho haguessin sol·licitat, un programa dels canals múltiplex de TDT local. El Pla estableix que un dels quatre programes que conformen el múltiplex (un programa digital equival a un canal analògic) sigui de gestió directa, és a dir, municipal.

Ara, el calendari fixat per la Llei indica que abans de final d'any hauria d'estar resolta la convocatòria dels concursos i l'adjudicació de les concessions. A partir d'aquí, els operadors que no obtinguessin llicència disposarien de vuit mesos -aproximadament fins a l'agost de 2005- per cessar les emissions. Per als adjudicataris la data límit de l'apagada analògica, per iniciar les emissions en digital, seria l'1 de gener de 2006.

Malgrat tot, el panorama és canviant i no és descartable una moratòria de sis mesos en els concursos de la TDT i un ajornament de l'apagada analògica de tres anys, és a dir, no es produiria fins al 2009, tal com assegura a l'entrevista que es publica en aquesta revista el secretari de

Segons el Pla tècnic de la TDT, les televisions locals hauran de ser les primeres en afrontar la migració tecnològica. Foto: Diego Muñoz

Comunicació de la Generalitat, Enric Marín. Això donaria parcialment resposta a les crítiques de la televisió local contra el que es consideren unes obligacions totalment injustes i inviables. A més de no estar d'acord amb el nombre de múltiplex atorgats -insuficients per donar sortida a les més de 100 emissores existents al país-, el sector

reclama la flexibilització del calendari d'aplicació de la TDT. Aquest és el paquet bàsic que la Generalitat està negociant amb el Ministeri d'Indústria que dirigeix José Montilla.

RECOLZAMENT DEL GOVERN

El Govern català és sensible amb la major part de reivindicacions del sector. Santiago Ramentol, director general de Mitjans i Serveis de Difusió Audiovisuals de la Generalitat, ha entès que la televisió local no pot ser la primera en apagar les emissions analògiques. "És un dels punts irrenunciables de les negociacions -assegura Ramentol a ANTE-NA LOCAL- perquè nosaltres entenem que no es pot demanar a les televisions locals que liderin la transició digital i que, a més, ho facin en solitari".

Tot i això, el Pla encara no ha estat modificat i la incertesa es continua mantenint. Sobretot perquè la tecnologia digital encara és una gran desconeguda per al gran públic. En aquest sentit, cal valorar totes les iniciatives que contribueixin a impulsar la TDT. La Generalitat ha anunciat que pensa apostar-hi decididament a través de "l'impuls definitiu al Fòrum de la TDT a Catalunya, la promoció de la difusió digital en el marc d'una gran campanya als mitjans de comunicació, i totes aquelles iniciatives que n'afavoreixin l'èxit a casa nostra", explica Ramentol.

Amb moratòria dels concursos o sense hi ha preocupació entre la televisió local pels criteris que se seguiran a l'hora d'atorgar les llicències. La confecció dels plecs de clàusules administratives i tècniques dels concursos encara estan situats en un pla molt general. "Una vegada garantida la viabilitat tècnica, econòmica i humana de les propostes, posarem especial èmfasi en els continguts ofertats, en la seva vin-

culació a l'àrea de cobertura, en el seu compromís amb la cultura i llengua pròpies, en el seu respecte al pluralisme i, en definitiva, en tots aquells elements que conformen un mitjà de comunicació de proximitat de qualitat", anuncia Ramentol ●

LES CERTIFICACIONS: MOSTRA D'EXPERIÈNCIA

L'anomenat *decret Loppacher* va permetre dibuixar el mapa de la televisió local de Catalunya. Més d'un centenar d'emissores van superar el procés d'autorització del Govern amb el filtre del Consell de l'Audiovisual de Catalunya. Ara el sector reclama que aquestes certificacions constitueixin un mèrit a l'hora d'accedir als concursos de la TDT. El director general de Mitjans i Serveis de Difusió Audiovisuals de la Generalitat, ha explicat a ANTE-NA LOCAL que les certificacions seran tingudes en compte en la fase de licitació del concurs. "Els processos concessional s'han de regir per la Llei de contractes, que preveu dues fases. En la fase de licitació, la certificació es podria aportar com a element a considerar pel que fa la solvència de la proposta presentada, en el sentit que prova una antiguitat de l'activitat i, per tant, és demostrativa d'experiència", explica Ramentol. En la fase de valoració de les ofertes rebudes, però, no és jurídicament possible meritjar l'antiguitat. "Tot el procés concessional podria ser impugnat per qualsevol licitador si ho ignoréssim", afirma.

Un magazín infantil de dues hores per a la programació de tardor

La nova graella de Comunicàlia incorpora periodistes del prestigi del Gaspar Hernández, Jordi Llavina i Rafael de Ribot

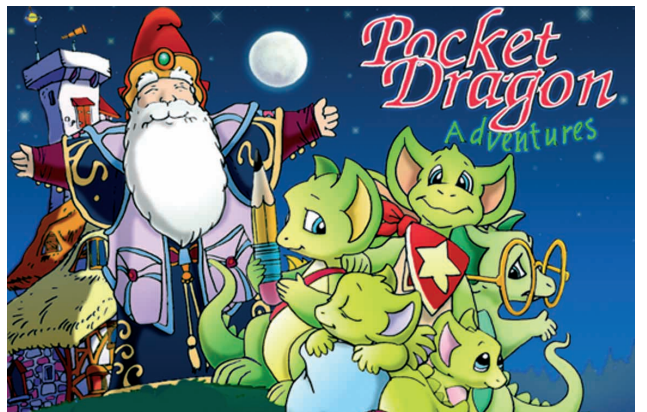
REDACCIÓ

El contenidor infantil *Això és la pera* i el programa de llibres *El book insígnia* són les principals novetats de la graella que Comunicàlia ha dissenyat de cara a la tardor. La nova programació, que comença el 20 de setembre, incorpora periodistes amb una àmplia trajectòria professional i prestigi, com Gaspar Hernández i Jordi Llavina, que presentaran l'espai literari, i Rafael de Ribot, nou director i conductor de l'*Actualitat viva*.

Tenint en compte que les televisions locals sempre han reclamat continguts de qualitat per cobrir la franja de públic infantil, Comunicàlia ha dissenyat per a la temporada de tardor un magazín adreçat als nens d'entre 5 i 12 anys de dues hores de durada. Presentat per l'animador infantil Jordi Tonietti, *Això és la pera* conté sèries de dibuixos animats com *Fix & Foxi*, *Enigma* i *Pocket Dragons*, que busquen cobrir un target d'audiència el més diversificat possible. Basat en el famós llibre de còmic de Rauf Kauka, cada episodi de *Fix & Foxi* està format per tres petites històries dels dos germans que s'enfrontaran a les situacions més estranyes i que sempre ajudaran l'entremaliat Lupo a sortir-se de les trifulgues més divertides. *Enigma* és la protagonista de la sèrie del mateix nom, una jove molt especial, amb coratge, resolutiva i amb un fort sentit de la justícia, que descobreix que al cor de la seva ciutat hi ha un niu de malvats. La nova heroïna farà servir les seves qualitats per combatre el mal. *Pocket Dragons* recull les aventures d'Specs i Scribbles, dos petits dracs molt curiosos que adoren els encanteris del Mag i les seves sorpreses. A més de les sèries de dibuixos animats, *Això és la pera* conté reportatges, actuacions i la participació de nens en directe.

PERIODISTES DE PRESTIGI

Una altra de les grans novetats és el programa de llibres *El Book insígnia*. L'editor del *Catalunya Nit* de Catalunya Ràdio, Gaspar Hernández, i el periodista de Catalunya Cultura i escriptor, Jordi Llavina, són els responsables d'aquest espai que té com a objectiu allunyar-se dels

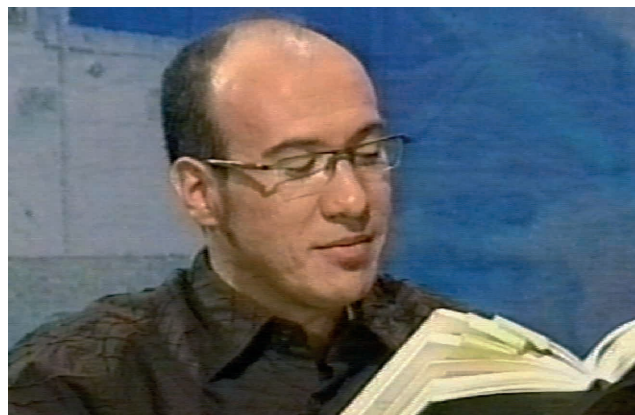

Fix & Foxi i *Pocket Dragons* són dues de les sèries de dibuixos animats que es poden veure a *Això és la pera*.

típics programes literaris. Durant mitja hora, aquests dos reconeguts periodistes conversen apassionadament sobre un llibre, de manera que permeten a l'espectador "apassionar-se" amb ells. L'espai, que és d'emissió setmanal, també incorpora entrevistes i una secció de poesia. L'aposta de Comunicàlia per incorporar professionals amb una àmplia i reconeguda trajectòria a la seva graella no s'atura aquí. A partir de la tardor, Rafael de Ribot dirigirà i presentarà l'espai de debat *Actualitat viva*, que continuarà comptant amb la participació d'experts i periodistes convidats per analitzar els esdeveniments amb més interès poli-

Rafael de Ribot és el nou director i conductor de l'espai de debat *Actualitat viva*.

Els reconeguts periodistes Gaspar Hernández (dalt) i Jordi Llavina (sota) conversen apassionadament sobre llibres a *El book insignia*.

tic i social del moment. De Ribot ha estat cap de Redacció dels Serveis Informatius de TV3, editor del *Catalunya Nit* de Catalunya Ràdio, i corresponsal de la mateixa emissora a Girona, Madrid i el País Basc.

SARDANES I CONTINUÏTAT PER ALS ESPAIS D'ÈXIT

Seguint amb la línia de recolzament a la cultura catalana, Comunicàlia també afegeix a la seva oferta de continguts el programa de sardanes *Ballem-la*. L'espai, de mitja hora de durada i d'emissió setmanal, pretén donar una imatge jove, moderna, actual i viva del món de la sardana i, alhora, realitzar una important tasca de suport i divulgació.

Durant la temporada de tardor Comunicàlia manté a la seva graella de programació espais d'èxit com: *Oficis*, *Geoprisma*, *Retalls*, *L'entrevista de Josep M. Solé i Sabaté*, *El cinematògraf*, *Rockòdrom*, *Top Motor*, *L'esport al dia*, *La cuina de l'àvia Remei* i l'espai de salut *La farmàcia i tu*. Pel que fa a l'oferta de ficció, continua l'emissió de la sèrie juvenil *El joc de viure*. Els informatius mantenen les dues edicions diàries oferint l'última hora de l'actualitat catalana ●

El Consorci, amb les seleccions esportives catalanes

Les emissores associades al CLCC comercialitzen en exclusiva les samarretes oficials, gràcies a un conveni entre Comunicàlia i el Grup Estrader Nadal

REDACCIÓ

Gràcies al conveni establert entre Comunicàlia i el Grup Estrader Nadal - que en disposa de l'exclusiva de distribució i venda a través de televisió i Internet- les prop de 70 emissores associades al Consorci Local i Comarcal de Comunicació (CLCC) són les úniques televisions oficials per a la venda de les samarretes de les seleccions esportives catalanes.

Comunicàlia distribueix via satèl·lit un espot publicitari on es fomenta l'adquisició de les samarretes de la selecció nacional catalana, que els espectadors poden comprar trucant a un número de telèfon. Per realitzar la campanya de televenda -que es limita a l'àmbit geogràfic de Catalunya-, les televisions han d'emetre diàriament *L'esport al dia*, un espai informatiu de la Unió de Federacions Esportives de

Catalunya(UFEC) en què, a partir d'un esdeveniment esportiu determinat, s'explica als telespectadors tots els detalls de la disciplina esportiva corresponent.

Amb aquesta campanya, el CLCC reforça la seva aposta per l'esport català i l'oficialitat de les seleccions esportives nacionals. A la imatge, la selecció catalana d'handbol.

El programa, de cinc minuts de durada, presta una atenció especial a l'activitat de les federacions esportives de Catalunya i, també, a les notícies i novetats de les seleccions catalanes.

APOSTA PER L'ESPORT CATALÀ

A l'espot publicitari es facilita un número d'atenció telefònica al qual poden trucar les persones que desitgin comprar les samarretes. El Grup Estrader Nadal s'encarrega de canalitzar la gestió telefònica d'atenció als compradors, de la venda i de la distribució de les samarretes.

Amb aquesta campanya, el CLCC reforça la seva aposta per l'esport català i l'oficialitat de les seleccions esportives nacionals ●

Les televisions privades arriben a un acord amb l'SGAE

REDACCIÓ

La Federació de Televisions Locals de Catalunya (CATTV) i la Societat General d'Autors i Editors (SGAE) han signat un conveni amb l'objectiu de regular les relacions entre les emissores associades a la CATTV i a l'SGAE respecte al pagament dels drets d'autor.

Gràcies a aquest acord, l'SGAE concedirà a les televisions locals autoritzacions no exclusives per a la comunicació pública i la reproducció de les obres del seu repertori. "Aquest conveni permet que les emissores posin al dia la seva relació amb l'SGAE -explica Xavier Abelló, president de la CATTV-, la qual exigeix a les televisions els endarreriments en el pagament dels drets d'autor a partir de l'últim trimestre de 2001, oblidant els deutes anteriors, cosa que beneficia les televisions més històriques. A més, es proporcionen facilitats de pagament".

INTERLOCUTORS

D'altra banda, el conveni estableix la creació d'una comissió mixta amb l'objectiu de "vigilar" i interpretar el seu contingut, a més de fomentar l'adhesió de totes les televisions

associades. "Aquest és un dels aspectes que més valorem, ja que es considera la Federació com a interlocutor perquè pugui intercedir si hi ha algun problema amb una televisió en concret", afirma Abelló ●

D'esquerra a dreta, el delegat general de la SGAE a Catalunya, Ramon Muntaner, i el president de la CATTV, Xavier Abelló, durant la signatura del conveni.

TV Móra d'Ebre i TV Pla de l'Estany s'associen a la Federació de TV Municipals de Catalunya

REDACCIÓ

Dues noves televisions s'han incorporat a la Federació de Televisions Municipals de Catalunya (FTVMC) que ja agrupa catorze emissores. D'una banda, s'ha associat TV Móra d'Ebre. Tot i que aquesta televisió funciona amb interferències des de 1995, al gener d'enguany va encetar una nova etapa amb la voluntat de posar en marxa un projecte de continuïtat. Des de l'abril, TV Móra d'Ebre emet dues hores diàries d'informació local i comarcal que es componen d'un informatiu i un reportatge. "Aquesta franja de dues hores de programació pròpia la complementen amb els espais que ens ofereix Comunicàlia", explica Joan Josep Duran, director de la televisió. TV Móra d'Ebre arriba a un públic potencial de 10.000 habitants.

Careta del telenotícies de TV Móra d'Ebre. L'emissora emet dues hores diàries d'informació local i comarcal que es componen d'un informatiu i un reportatge.

L'altra cadena que s'ha sumat a la FTVMC és TV Pla de l'Estany-Porqueres. Aquesta televisió va iniciar les emissions l'octubre de 2002, tot i que no va ser fins al

gener de 2003 que es va començar a oferir programació. "Al principi només emetiem notícies i reportatges comarcals. A l'octubre de 2003 vam posar en marxa la programació diària amb la incorporació d'espais de totes les temàtiques", recorda Josep Camprubí, director tècnic de l'emissora. La música i el folklore, els viatges, el teatre, la història i l'humor trobem el seu espai a la graella de TV Pla de l'Estany, que gaudeix d'un nivell molt alt d'acceptació entre el públic: "Potenciem molt la producció pròpia, repetim els programes, som una televisió oberta i tractem amb respecte la informació. Això la gent ho valora", explica Camprubí. Prop de 22.000 persones sintonitzen aquesta televisió municipal ●

La Federació de Ràdios Locals ja agrupa 84 emissores

REDACCIÓ

Ona de Sants-Montjuïc (Barcelonès, 98.2 FM), Ràdio Solsona (Solsonès) i Ona Codinenca (Vallès Oriental) han decidit sumar-se a la vuitantena d'emissores d'arreu dels Països Catalans que ja formen part de la Federació de Ràdios Locals de Catalunya (FRLC).

Ona de Sants-Montjuïc és una emissora local i cultural, creada el 1985. Des dels seus inicis es manté com un projecte sense afany de lucre que té com a principals objectius ser una plataforma per introduir-se al món de la ràdio i constituir un altaveu d'informació local interactuant amb les entitats socioculturals del barri. "La nostra programació és essencialment local i cultural. Potenciem la creativitat i també la presència d'aquelles temàtiques que generalment no tenen cabuda a la ràdio comercial", explica David Martínez, director de l'emissora.

Actualment, Ona de Sants-Montjuïc emet de manera continuada i regular, tots els dies de l'any les 24 hores del dia, un 80% de les quals s'emeten en directe.

RÀDIO SOLSONA I ONA CODINENCA, EN PROJECTE

Pel que fa a les emissores de Solsona i Sant Feliu de Codines, els ajuntaments de tots dos municipis estan enllestitint els projectes corresponents per començar a emetre de manera imminent.

Des del consistori de Solsona s'estan definint possibles graelles i perfils de col·laboradors. "De moment, des de l'Àrea de Comunicació s'estan movent fils per establir el tipus de programació local que s'emetrà per la ràdio, segons franges horàries i públics objectius. El teixit associatiu de la ciutat, a més dels centres educatius i les dife-

Ona de Sants-Montjuïc pretén ser un altaveu d'informació local. A la imatge l'estudi que es va muntar al carrer amb motiu de la Festa Major de Sants que va rebre la visita del polifacètic Àngel Pavlovsky.

rents institucions de la comarca esdevindran els principals protagonistes de la ràdio solsonina", explica Noemí Vilaseca, cap de Premsa de l'Ajuntament.

També, des de la Regidoria de Comunicació de l'Ajuntament de Sant Feliu de Codines s'està treballant en col·laboració amb un grup de joves radioficcionsats i periodistes del municipi per impulsar una ràdio. "L'objectiu d'aquesta nova emissora és fer una ràdio jove, fresca i propera a la població. Una ràdio d'informació local que relligui i ajudi a integrar els ciutadans a la vida associativa i cultural del poble", explica Roc Fernández, regidor de Comunicació. Tot i que no està definida del tot, la graella inclourà programació bàsicament local, amb notícies, entrevistes a personatges del municipi, agenda cultural, seguiment de les principals activitats del municipi i un magazín esportiu ●

D'esquerra a dreta, Francesc Bertran, Antoni Sintas i Jaume Arbiol, en una foto recent als estudis de l'emissora.

Les veus dels 25 anys

Tres històrics de Ràdio Arenys narren la seva experiència a l'emissora municipal degana de Catalunya

REDACCIÓ

Les veus de Francesc Bertran, Antoni Sintas i Jaume Arbiol fa 25 anys que s'escolten des de Ràdio Arenys (Maresme, 91.2 FM). Els tres col·laboren desinteressadament a l'emissora gairebé des del moment del seu naixement -el 1979- fins a l'actualitat. Des dels primers estudis, ubicats a l'àtic de l'edifici Sagrada Família propietat d'un d'ells, passant per les instal·lacions de la plaça del Mercat, fins als actuals, ubicats a l'edifici de Calisay, Bertran, Sintas i Arbiol guarden en la seva memòria multitud d'històries i anècdotes sobre la degana de les emissores municipals de Catalunya. Després de 25 anys ha arribat el moment de recordar...

"Al meu àtic venia el Toni Barrachina amb la seva maleta, l'obria, posava una antena a la finestra i jo li preguntava: 'Ja està? Ja va la ràdio?' i em deia que sí. El meu àtic era el locutori. A l'altra banda del passadís hi havia un altre àtic, el de la Pilar Royo, que era on ens esperàvem per entrar". Amb aquestes paraules recorda Francesc Bertran, mestre jubilat de 68 anys, els inicis de Ràdio Arenys. Durant els primers mesos l'emissora no disposava d'estudis, així que des de l'àtic de Bertran s'emetien tots els diumenges quatre hores de ràdio. La primera emissió, però, no va ser aquesta. El juliol de 1979, per la Festa Major d'Arenys, ja s'havia emès, des d'un local de Convergència Democràtica de Catalunya, un programa sota el nom de Ràdio Festa. "Després d'allò una colla de joves periodistes -Antoni Esteve, Assumpció Maresme i d'altres- van a anar a l'Ajuntament, que va acceptar tirar endavant la ràdio", explica Bertran. No van trigar gaire a reunir un bon grapat de col·laboradors engrescats amb la idea de participar en un projecte pioner. "Hi havia molta gent que tenia la necessitat de fer ràdio. Fer una emissora municipal en aquella època era una rebeldia contra els mitjans de comunicació

estats que en aquell moment dominaven tot el sector", assegura Jaume Arbiol. Arbiol, mecànic de manteniment de 50 anys, venia des de Mataró. "Una colla de gent del grup de teatre del Foment de Mataró vam venir a fer una obra a Arenys, ens van entrevistar a la ràdio i vam pensar 'Per què no ens apuntem?'. Des de llavors que hi col·laboro". Antoni Sintas, comerciant de 60 anys i pare de l'actual director de l'emissora, també forma part d'aquest primer grup de col·laboradors. "A mi, em va animar el Jaume. Coneixia la meva afició pel món de la meteorologia i em va proposar donar la informació del temps a la ràdio. Em va agradar la idea, i porto 25 anys fent-ho".

PRECARIETAT INICIAL, RECOLZAMENT DELS OIENTS

Sintas, Arbiol i Bertran coincideixen a l'hora de recordar la precarietat amb què treballàvem als inicis. "Al meu àtic havíem d'anar en compte a l'hora d'anar al vàter perquè la cadena se sentia. Era molt bo. Havíem de

Preparació de la primera emissió l'11 de setembre de 1979 a l'àtic de Francesc Bertran. A la imatge: Toni Barrachina, Assumpció Maresme, Antoni Esteve i Victòria Piny.

Jaume Arbiol (amb barba) fent de tècnic a la unitat mòbil de l'emissora l'any 1981. Amb cascos, el locutor Manel Sorribas.

pujar la música perquè sinó s'escoltava tot", explica Bertran. A principis de 1980 Ràdio Arenys es trasllada a la plaça del Mercat, on les condicions van millorar notablement, tot i que els problemes amb el vàter no es van solucionar del tot. "Durant 10 anys vam estar sense lavabo. No funcionaven i quan van fer obres els van tapiar. Quan tenies 'un corre-cuita' havies de posar un disc, un maxi, calcular el temps que trigaries a baixar al bar de davant, anar al vàter i tornar a pujar per posar un tema que durés més o menys el mateix. Quan baixava la riera la cosa era molt més crítica, tiràvem de la finestra...", recorda Arbiol. Aquesta limitació de recursos, contrastava amb la il·lusió amb què es treballava, una il·lusió compartida pels oients. "La ràdio era una novetat i la gent s'hi va enganxar de seguida", explica Bertran. "Tothom va estar encantat i això s'ha mantingut. Fins i tot -afegeix Sintas- m'atreveria a dir que hi ha gent que té una autèntica addicció a Ràdio Arenys". Arbiol encara va més lluny: "El que a mi m'ha engrescat a col·laborar a l'emissora al llarg d'aquests 25 anys és precisament l'acolliment de la gent. Al poble hi ha caliu, la gent és molt agraïda. Jo em considero més arenyenc que mataroní", sentència.

Però no tot han estat flors i violes. Ràdio Arenys també ha viscut moments difícils. "Al principi va venir la guàrdia civil però no ens van arribar a tancar. Un dels moments més punyents que jo recordo va ser pel cop d'estat del 23F. Em va agafar a l'emissora. Hi va haver força moguda. Nosaltres vam començar l'emissió normal, però tothom em va dir que marxés cap a Mataró, que si per si de cas tancaven l'emissora que no em trobessin aquí", explica Arbiol.

UN REFERENT

La realitat és que Ràdio Arenys ha estat capaç de superar tots els entrebancs fins a consolidar-se com un referent per a la resta d'emissores municipals de Catalunya. El secret? Aconseguir fer de la ràdio una emissora independent, oberta i participativa. "Ràdio Arenys no és de ningú, de cap partit polític, és independent, aquí hi ha diversitat d'ideologies i totes conviuen sense cap problema", afirma Sintas. "Per a mi el secret està en la força de la gent que s'hi ha integrat desinteressadament, que s'hi ha abocat personalment...", comenta Arbiol. L'equip de Ràdio Arenys el for-

Els estudis de la plaça del Mercat en una imatge presa l'abril de 1981.

men actualment prop de 100 persones que hi col·laboren amb més o menys dedicació, 11 de les quals són treballadors en plantilla i la resta voluntaris. "Aquí hi ha gent de totes les edats, des de nens d'entre 8 i 9 anys fins a gent de 70. La convivència entre diferents generacions és excel·lent -explica Bertran-. Per a mi la clau està en aquesta bona relació. A més, hem aconseguit un bon equilibri entre professionals i aficionats, s'ha establert una dinàmica de grup que ens permet comunicar-nos".

Des del maig de l'any passat, l'emissora té els seus estudis a l'antiga fàbrica de Calisay. Les noves instal·lacions disposen d'una recepció, una sala de redacció, dos locutoris i dues sales de control, despatxos, sala de talls i fonoteca. Res a veure amb aquell primer locutori a l'àtic de Bertran. Hi ha una cosa, però, que és idèntica: la il·lusió i la dedicació dels seus col·laboradors. "La ràdio és fantasia. Molts afirmen que la ràdio és immediatesa, notícies,... Però per a mi és fantasia i aquesta fantasia s'ha de fer arribar a l'oient", explica Arbiol. I això és precisament el que al llarg d'aquests 25 anys han fet tots tres, i el que pensen fer durant molts més. Arbiol en el control tècnic, Sintas amb les seves prediccions meteorològiques i Bertran donant bones notícies sobre llengua catalana ●

RÀDIO ARENYS, L'INICI D'UN MOVIMENT

El 1979, amb motiu de la Festa Major, a Arenys de Mar es va dur a terme una emissió experimental sota el nom de Ràdio Festa, que esdevindria el preludi del que havia de ser la primera ràdio municipal: Ràdio Arenys. L'11 de setembre d'aquell any l'emissora es va posar en funcionament de la mà d'Antoni Esteve. Rubí, Canet de Mar, Sant Boi, Camprodon, Esparreguera, Parets i Cardedeu repetien l'experiència poc després.

Al llarg dels anys, Ràdio Arenys ha obtingut diversos guardons entre els que destaca el Premi Rosalia Rovira d'emissores municipals (2003) i la menció d'honor en reconeixement als seus 25 anys d'història als Premis Ràdio Associació (2004).

Fa un any i mig que l'emissora emet des de les noves instal·lacions, ubicades a l'edifici del Calisay, amb la incorporació dels darrers avenços tecnològics. Des del passat mes de juny, Ràdio Arenys es pot escoltar també des d'Internet (<http://www.radioarenys.com/>).

Antoni Sintas donant la informació del temps el 1991. L'acompanya la locutora Gemma Sangerman.

Els estudis de l'edifici de Calisay poc després de la seva inauguració, el maig de l'any passat. Les noves instal·lacions incorporen els darrers avenços tecnològics.

25 ANYS PER CELEBRAR

25 anys no es compleixen cada dia. Per això, Ràdio Arenys ja ha començat a celebrar el seu aniversari. Unes jornades sobre comunicació local organitzades per la Universitat d'Estiu Ramon Llull el passat mes de juny van donar el tret de sortida a les celebracions que s'allargaran fins a finals d'any. Per a l'11 de setembre, data en què oficialment van començar les emissions, s'ha preparat un gran sopar *show* d'aniversari que finalitzarà amb el con-

cert de la Companyia Elèctrica Dharma. L'endemà es farà un acte institucional en què es presentaran els nous indicatius de l'emissora. El 13 de setembre començarà la nova programació orientada als 25 anys, que inclourà un programa especial sobre la història de la ràdio. La publicació, pels volts de Nadal, d'un llibre sobre els 25 anys de Ràdio Arenys i de les emissores municipals de Catalunya posarà el punt i final als actes commemoratius.

Enric Marín, secretari de Comunicació de la Generalitat

“No farem res que no estigui consensuat amb el sector”

SÒNIA MAZA

Enric Marín (Barcelona, 1955) és doctor en Ciències de la Informació per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Des de 1978 ha exercit la docència a la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB, de la qual ha estat vicedegà de Relacions Exteriors i degà. També ha estat membre del Consell d'Administració de la CCRTV, del Consell d'Administració de BTV i de la Junta de Govern del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Des del passat mes de juny exerceix de secretari de Comunicació de la Generalitat, i confessa que és una feina que l'apassiona, ja que li permet explicar l'acció del govern que va votar i participar “de forma determinant” en la definició de polítiques públiques en el camp de la comunicació en un moment històric, el de la revolució digital.

VA SER NOMENAT SECRETARI DE COMUNICACIÓ ARRAN DE LA DIMISSIÓ DE MIQUEL SELLARÈS PER LA FILTRACIÓ DEL POLÈMIC INFORME SOBRE MITJANS DE COMUNICACIÓ. QUÈ EL VA EMPÈNYER A ACCEPTAR EL CÀRREC?

Uf!... No ho sé... Potser perquè aquest era el moment de fer-ho... Jo sempre explico que Catalunya va perdre el tren de la impremta, de la cultura i de la comunicació de masses. Ara, per primera vegada a la història tenim prou poder econòmic i polític com per garantir que la revolució digital no ens agafi amb el pas canviat. I des de la Secretaria, que té dues funcions que m'apassionen, la coordinació de les polítiques informatives del Govern i la definició de les polítiques públiques en el camp de la comunicació, tinc l'oportunitat d'aportar-hi el meu gra de sorra.

PER AIXÒ HA REESTRUCTURAT L'ÀREA DE COMUNICACIÓ?

Crec que s'havia comès un error en dividir l'àrea de comunicació. Em semblava que s'havia de procedir a una reestructuració que recuperés la racionalitat de les sinergies en totes les àrees. Són moviments molt simples, però que de vegades políticament són complicats: s'ha tornat a vincular la Direcció General de Difusió Corporativa a la Secretaria de Comunicació; s'han reforçat les competències de la Direcció General de Mitjans i Serveis de Difusió Audiovisual -que havia passat a Subdirecció-; s'ha potenciat l'Oficina de Comunicació i hem creat una àrea nova de Comunicació Estratègica que seria com el back office de la gestió de la informació del Govern. A més, hem creat

una mena de coordinació amb el Departament de Cultura i amb el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació (CTTI) del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

“
El Pla tècnic de la TDT és d'aplicació inviable; no respon a les característiques del país
”

LA LLEI DE L'AUDIOVISUAL, LA REFORMA DE LA LLEI DE LA CORPORACIÓ CATALANA DE RÀDIO I TELEVISIÓ,... MOLTS REPTES A ASSUMIR EN POC TEMPS?

El més lògic hauria estat aprovar primer la Llei de l'audiovisual, després regular l'empresa més important del sector, la CCRTV, i per últim atorgar més competències al Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC). Però el marc competencial del CAC ja portava quatre anys de retard i era molt important actuar ràpidament en aquest sentit, ja que el CAC és una peça fonamental del nou

model. Sense una autoritat independent que actuï, que arbitri i que objectivi al màxim la relació entre els diferents actors del sector, el model no funciona.

LA LLEI DE L'AUDIOVISUAL COM AFECTARÀ LA TELEVISIÓ LOCAL?

Pot afectar en el sentit que defineix el marc en el qual les televisions han de tenir sentit en concurrència amb d'altres aspectes del sistema de comunicació. Però, ara, el més urgent per al sector no és tant la Llei de l'audiovisual com la planificació del desplegament de la televisió digital terrestre (TDT) a Catalunya, ja que el calendari ho marca d'una forma molt estricta i apurada.

Foto: Diego Muñoz

COMPLIRAN EL CALENDARI?

Ho estem negociant amb Madrid. La negociació afecta bàsicament dos punts: el Pla tècnic nacional de la TDT, i el calendari i les obligacions vinculades a aquest calendari. L'aplicació del Pla és inviable a Catalunya perquè no respon a les característiques pròpies del país, ni a la distribució de la població,... Pel que fa al calendari i a les obligacions, la més irracional de totes és la determinació de carregar sobre les televisions locals tot el pes de la migració de l'analògic al digital. Això és absurd. És una absurditat de tal magnitud que si s'apliqués significaria l'eutanàsia activa de les televisions locals...

...MÉS QUE L'EUTANÀSIA, L'ASSASSINAT...

Exacte. Si les grans televisions d'àmbit estatal no estan disposades a assumir l'esforç d'arrossegar el carro, no podem obligar les televisions locals a fer-ho.

INTERPRETO QUE EL 2006 NO HI HAURÀ APAGADA ANALÒGICA A LA TV LOCAL?

Estem negociant perquè això no es produeixi. El CAC, en un document de l'any 2002 -assumit pel Parlament de Catalunya-, utilitzava l'expressió "injustícia" per referir-se al fet de carregar sobre la televisió local l'esforç digital. Però jo afegeixo que és injust i és impossible. És una injustícia que condemna a mort el sector. La Generalitat comparteix

aquest punt de vista i és per aquesta raó que negociem amb Madrid la millora del Pla tècnic i la modificació del calendari; aquestes dues mesures ens han de permetre flexibilitzar la situació en què ens trobem ara per guanyar espai, guanyar territori, guanyar marge per definir unes polítiques pròpies que tinguin sentit.

INSISTEIXO, EL 2006 NO HI HAURÀ L'APAGADA?

Tal com van les negociacions amb Madrid penso que no hi ha cap raó perquè no puguem pensar que l'apagada analògica s'ajornarà al 2008 o al 2009.

I SI LES CONVERSES AMB MADRID NO ACABEN BÉ, QUÈ FARÀ EL GOVERN DE CATALUNYA?

Estem rebent indicis positius i esperançadors que la posició del ministre Montilla serà molt receptiva. Tot i així, si se'ns obligués a entrar en un escenari que a la pràctica signifiqués la liquidació del singular i potent teixit de televisions locals que hi ha al país, lògicament actuariem de la forma més assenyada i responsable possible. Qualsevol política pública que atempti contra aquesta realitat tan plural, tan sòlida i tan importat en el país és una política absolutament cega. Estem parlant del trànsit de l'analògic al digital com una amenaça, quan en realitat si les polítiques públiques són cultes i intel·ligents, no és una amenaça sinó una gran oportunitat.

**PER TANT, SI ES CONSOLIDA LA NEGOCIACIÓ AMB EL MINISTRE MONTILLA ES POT ENTENDRE QUE NO ÉS IMPRESCINDIBLE FER EL CONCURS D'ADJUDICACIÓ DE FRE-
QÜÈNCIES AMB URGÈNCIA?**

No necessàriament. Clar, un concurs ara amb uns paràmetres territorials determinats que no s'ajusten al nou model que hem imaginat pot ser contraproduent o contradictori, però depèn de com es faci. De fet, el meu ideal seria que l'adjudicació es pogués fer immediatament, perquè això ens permetria aplicar criteris de racionalitat en l'assignació d'espais a empreses.

EN QUÈ ES TRADUEIX AQUESTA RACIONALITAT?

En aquests moments tenim unes 120 televisions locals, però jo no sé si aplicant requeriments de funcionament empresarial ortodox, amb una definició clara del model, amb requeriments de programació adequats, de producció pròpia, és a dir, definint l'emissió d'aquestes televisions amb criteris de màxima racionalitat i amb sentit de país, no sé si realment el país admet 120 televisions, o n'admet 80 o 90. Adjudicant aquestes freqüències, aquestes televisions tenen dos, tres, els anys que siguin, per consolidar-se com a televisions, enfortir-se i assumir amb les millors condicions el trànsit al digital. Per tant, l'ordenació del sector no és contrària al trànsit sinó que és una condició perquè sigui possible, però hem d'ordenar el sector, l'hem de planificar.

Com?

Amb criteris de màxim respecte pel que hi ha. Però jo no em conformo

“ El meu ideal seria que l'adjudicació de llicències es pogués fer immediatament ”

“ Ordenarem el sector amb criteris de màxim respecte pel que hi ha ”

“ L'entrada d'operadors estatals no ha de significar l'aparició de nous monopolis ni ofegar la producció del país ”

amb garantir la subsistència de les televisions perquè crec que la introducció de la TDT modificarà el mercat publicitari, modificarà la relació entre producció, distribució i consum de continguts. També hem de preveure que al costat d'aquestes televisions locals públiques i privades, hi hauran televisions privades d'àmbit català i a més aquestes conviuran amb la CCRTV. Tots aquests actors han de trobar el seu espai d'audiència, el seu espai de mercat publicitari, i això ha de ser viable.

QUIN PAPER RESERVA ALS GRANS GRUPS MEDIÀTICS ESPANYOLS QUE TENEN CADENES DE TELEVISIÓ LOCAL A PUNT DE DESEMBARCAR A CATALUNYA?

El dibuix no està fet. Però hi ha una reflexió que presideix i és que el futur del país es juga en molt bona mesura amb les indústries culturals, i la columna vertebral d'aquestes indústries són les audiovisuals. Nosaltres no tenim futur com a país si no aconseguim fixar una altra vegada la producció audiovisual en el país. En el trànsit al digital tenim la gran oportunitat per aconseguir-ho. Però també crec que no es pot impedir de cap de les maneres que operadors estatals penetren a Catalunya com no tindria cap sentit no convidar operadors catalans al mercat espanyol. Ara bé, això s'ha de fer de manera que l'entrada d'aquests operadors d'àmbit estatal no signifiqui en absolut l'aparició de nous monopolis i que no ofegui la producció audiovisual pròpia del país.

Fotos: Diego Muñoz

SUPOSO QUE TOT PLEGAT QUEDARÀ REFLECTIT EN LES BASES DELS CONCURSOS. POT AVANÇAR ELS ASPECTES QUE ES VALORARAN A L'HORA DE FER LES ADJUDICACIONS? S'està discutint. Els criteris que s'han avançat són molt genèrics.

EL CAC TINDRÀ UN PAPER CLAU EN AQUESTES BASES.

Els criteris, les bases dels concursos no els defineix només el Govern de Catalunya sinó que és una acció conjunta del Govern i el CAC.

AIXÒ SEMPRE ÉS UNA GARANTIA. És una garantia per a tots.

EL GOVERN NO HA PREVIST LA PARTICIPACIÓ DEL SECTOR A L'HORA DE DEFINIR LES BASES DELS CONCURSOS?

També. No s'ha de fer res en contra ni a esquenes del sector perquè és el gran aliat de l'Administració per fer tot això.

DONCS, PRECISAMENT, LA TELEVISIÓ LOCAL ESTÀ FENT UNA RECLAMACIÓ MOLT CONCRETA. L'ANOMENAT DECRET LOPPACHER VA PERMETRE DIBUIXAR EL MAPA DE LA TELEVISIÓ LOCAL DE CATALUNYA. MÉS D'UN CENTENAR DE TELEVISIONS VAN SUPERAR EL PROCÉS DE CERTIFICACIÓ DEL GOVERN DE CATALUNYA AMB EL FILTRE DEL

“**Carregar sobre la televisió local l'apagada analògica és una injustícia que la condemna a mort**”

“**El problema no és la concessió de llicències sinó qui sobreviu i qui no. La realitat serà selectiva**”

“**Jo no sé si aquest país admet 120 televisions locals**”

CAC. EL SECTOR ENTÉN QUE AQUESTES AUTORITZACIONS HAURIEN DE CONSIDERAR-SE UN MÉRIT A L'HORA D'ACCEDIR ALS CONCURSOS DE LA TDT.

Formalment això no seria legal, però hi ha coses que no cal que estiguin escrites al paper. Quan es fa un concurs d'aquest tipus i es demanen una sèrie de requeriments que tenen a veure amb infraestructures, plantilla regulada, etc., es pot acreditar de dues maneres: una perquè ja s'està funcionant i, per tant, ja es té, i una altra perquè es pot tenir. És evident que els que no ho tenen ho tindran més complicat. De tota manera crec que aquesta por al fet que no es reconegui el mèrit d'existir no té massa sentit.

EL SECTOR NO OPINA EL MATEIX...

Perquè aquesta por forma part d'una por més gran. Però el que diu l'Administració és que no es farà res que no estigui consensuat i parlat amb el sector, que s'està pactant millorar el Pla tècnic i flexibilitzar el calendari, que per poc que es pugui amb la millora del Pla tècnic hi cabran totes les televisions viables que actualment hi ha al país, llavors quina por hi ha que no es reconegui la història? A més, el problema real no és la concessió, sinó que ve després de la concessió; el problema real és qui sobreviu i qui no, qui pot competir en el mercat i qui no, qui capta publicitat i qui no, qui aconsegueix una programació que capti audiència i qui no. La realitat serà selectiva i això és inevitable ●

CANAL NORD TV ES CONVERTEIX EN UNA TELEVISIÓ TEMÀTICA CENTRADA EN L'ART I LA CULTURA

“La televisió temàtica que apropa l'art, la cultura i el sentiment a les comarques gironines i a la Catalunya Nord”. Amb aquestes paraules es presenta “el nou” Canal Nord TV, que ha decidit abandonar la condició de televisió local per estructurar la seva programació en continguts temàtics centrats en l'art i la cultura d'àmbit gironí.

Des del passat mes de juliol -quan es va engegar la nova programació en període de proves- cada dia de la setmana es dedica a un tema diferent. Els dilluns els continguts se centren en la cultura del cos, amb diversos programes sobre salut; els dimarts giren al voltant de la natura; el diàleg i els espais d'entrevistes i lectura són els protagonistes dels dimecres; els dijous

es dediquen a les arts plàstiques i escèniques; els divendres arriba el torn del cinema i els caps de setmana es fan repeticions. La música, els dibuixos animats i els informatius diaris es mantenen, tot i que aquests últims amb canvis rellevants per adaptar-se al nou model: hi ha menys notícies, però tractades amb més profunditat i amb comentaris editorials. A més, la graella incorpora diversos programes de Comunicàlia que s'adapten al nou model de programació.

UN PROGRAMA DEDICAT ALS CASTELLS, A TELEVISIÓ EL VENDRELL

Fem pinya és el nom del nou programa de Televisió El Vendrell, centrat en l'actualitat de la colla casteller dels

Nens del Vendrell. Setmanalment i durant un quart d'hora, l'espai recull les actuacions de la colla, ofereix reportatges de les actuacions i els assajos, i entrevistes als seus integrants. A més, cada quinze dies *Fem pinya* inclou una secció dedicada a la tècnica dels castells.

OLOT TV A LA XARXA

Olot TV ha renovat la seva pàgina web (www.olot.tv) posant a disposició dels seus usuaris un servei de notícies permanentment actualitzades. La pàgina vol ser una nova fórmula per conèixer a fons la televisió de la Garrotxa. A més del servei de notícies, permet consultar els programes de la cadena, el canals per on se sintonitza, les tarifes de publicitat i els serveis de la productora audiovisual d'Olot televisió, OTV Produccions. A més, incorpora la possibilitat de participar activament en la seva programació i opinar sobre els seus continguts.

NOVETATS A LA GRAELLA DE PIRINEUS TV

La televisió de les comarques pirinenques ha incorporat nous espais a la seva programació. D'una banda, s'ha estrenat *Zona digital*, centrat en la temàtica dels videojocs. *A dues bandes* és una altra de les novetats de Pirineus TV. Presentat per Néstor Travieso, el programa es basa en una entrevista a cantants de la zona i la seva posterior actuació amb l'objectiu d'esdevenir “una plataforma per a les seves carreres musicals”, segons fonts de l'emissora. Per últim, s'ha estrenat *La caixa de música*, una “xerrada” amb personatges populars, entranyables i carismàtics dels Pirineus.

Pirineus TV, que té els estudis a la Seu d'Urgell, va començar a emetre en proves ara fa un any amb l'objectiu de cobrir la zona de l'Alt Urgell i la Cerdanya. Ara el repte és ampliar la cobertura a la resta de les comarques pirinenques amb “la voluntat d'unir-les”.

CONTINUA LA CAMPANYA PER REIVINDICAR UNA RÀDIO A MATARÓ

L'Ajuntament de Mataró està elaborant un pla de comunicació per detectar quines són les necessitats de la ciutat. El passat mes de juny es va organitzar una jornada sobre comunicació local

que va prendre especial interès en l'apartat de ràdio, ja que la plataforma que reivindica una ràdio al municipi continua activa. Durant la trobada, però, no es va precisar quin ha de ser el model de ràdio ni la gestió.

RÀDIO SIÓ ENCETA UNA NOVA ETAPA

L'emissora municipal d'Agramunt (l'Urgell, 107.9 FM) ha renovat la seva organització i programació amb l'objectiu d'oferir un servei professionalitzat als seus oients. Albert Martín és el nou director; Laura Martín, subdirectora i editora; Albert Guerrero, cap de Programació; Tamara Lombardo, cap d'Informatius, i Antoni Vicens, responsable de l'Escola de Ràdio. Potenciar els programes en directe i realitzar informatius de caràcter local i comarcal són dos dels reptes que s'ha plantejat aquest nou equip. Ràdio Sió és una associació sense ànim de lucre que s'encarrega de la gestió de la ràdio municipal després d'arribar a un acord amb el consistori.

EL TEATRE A LA RÀDIO

La passada temporada l'emissora municipal de l'Escala (Alt Empordà, 107.6 FM) va acollir un taller de ràdio teatre. L'èxit del projecte ha animat el seu director, l'actor gironí Albert Quintana, a repetir l'experiència. El curs té com a objectiu final l'emissió de les obres treballades, ja siguin poesies, contes o peces teatrals. "Aquest taller permet a la gent de la ràdio treballar la veu i a la gent del teatre conèixer millor el món de la ràdio. A més, dóna l'oportunitat d'actuar a aquelles persones que no ho volen fer davant del públic", explica Quintana. El taller s'adreça a gent de totes les edats interessada en el món de la ràdio i del teatre. L'actor gironí, que té experiència en teatre i televisió -va participar a la sèrie de TV3 *El cor de la ciutat*- no descarta organitzar tallers de ràdio teatre a d'altres emissores.

EN MARXA EL WEB DE RÀDIO CAMBRILS

L'emissora municipal de Cambrils (Baix Camp, 90.0 FM) ja té presència a la xarxa. Des de www.radiocambrils.org es pot consultar la programació de la ràdio, les activitats paral·leles que s'organitzen i el llistat de col·laboradors,

entre d'altres. A més, el web incorpora la possibilitat d'escoltar l'emissora en línia i seguir així l'actualitat del municipi i de la resta de poblacions de la Costa Daurada a través de l'ordinador. "Aquesta nova eina, a més de constituir un nou lligam entre l'emissora i els seus oïdors, obre una nova via per desenvolupar tasques comercials ja que permet la consulta de les tarifes i la petició de pressupostos per a qui desitgi endegar una campanya de promoció", destaca Joan Carrión, director de Ràdio Cambrils. El web funciona, de moment, en període de proves amb la intenció de recollir, en un termini curt de temps, els suggeriments que facin arribar els usuaris.

EN ANTENA S'EMET AQUESTA TEMPORADA A MONTCADA RÀDIO

Després de dos anys de vida, el programa dedicat a informar i debatre sobre el món radiofònic, que fins ara es podia escoltar a Ràdio La Mina (Barcelonès, 102.4 FM), s'emeta aquesta temporada a Montcada Ràdio (Vallès Occidental, 105.6 FM). La història del programa *En Antena* es remunta al 16 de maig de 2002, quan comptava amb un únic col·laborador i amb recursos molt limitats. Des de llavors l'espai ha crescut amb la creació de noves seccions, la incorporació de col·laboradors especialitzats, el disseny de la pàgina web i l'emissió per Internet (www.enantena.fm).

MILLORES TÈNIQUES A RÀDIO DESPÍ

La ràdio local de Sant Joan Despí (Baix Llobregat, 107.2 FM) ha estrenat un nou centre emissor amb l'objectiu de millorar la qualitat de so de les seves emissions i garantir la cobertura al terme municipal. Juntament amb el nou equip d'emissió, Ràdio Despí ha col·locat un processador d'àudio, una nova antena i un tercer estudi. L'emissora emet des del 1995 i està gestionada per l'Associació Juvenil Amics de la Ràdio.

CONVOCATS ELS IV PREMIS CIUTAT DE TARRAGONA DE COMUNICACIÓ

L'Empresa Municipal de Mitjans de Comunicació de Tarragona (EMMCT) ha convocat la quarta edició dels

Premis Ciutat de Tarragona de Comunicació amb la intenció de distingir el millor treball de caire periodístic emès o publicat, indistintament, en qualsevol dels mitjans següents: premsa escrita, ràdio, televisió o Internet. Els treballs que hi participin han d'haver estat publicats o emesos entre el 15 de novembre de 2003 i el 15 d'octubre de 2004. Els guardons consten de set categories: premsa escrita, ràdio, televisió, Internet, fotoperiodisme, publicitaris en formació i, com a novetat, "videolits", adreçat a videocreadors. Els treballs s'han de fer arribar abans del 15 d'octubre a l'EMMCT; el resultat de les deliberacions es farà públic el 5 de novembre.

UN TREBALL SOBRE ELS MITJANS CATALANS I INTERNET, PREMI CAC A LA INVESTIGACIÓ

El jurat del XVI Premi CAC a la Investigació sobre Comunicació Audiovisual, convocat pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), ha decidit atorgar el premi al treball "Assalt a la xarxa. La batalla decisiva dels mitjans de comunicació en català", dirigit per la catedràtica de comunicació audiovisual de la UAB, Rosa Franquet. Aquest treball fa una radiografia dels mitjans catalans en línia, alerta de la seva subordinació a les dinàmiques de treball dels mitjans tradicionals i denuncia que no aprofiten tot el potencial que ofereix Internet.

NEIX EL COL·LEGI DE L'AUDIOVISUAL

El Col·legi Professional de l'Audiovisual de Catalunya ja és una realitat. Des que fa una dècada la llicenciatura de comunicació audiovisual es va escindir de la carrera de ciències de la informació, va sorgir el dubte d'on es podrien col·legiar els professionals que en sortien cada any. El 2001 va començar a gestar-se la idea de crear un col·legi propi fins que el juny de l'any passat el Parlament de Catalunya en va aprovar la creació. Ser una eina de debat, de reflexió i de defensa del sector, oferir formació continuada als professionals i elaborar dictàmens i informes sobre qüestions del sector per iniciativa pròpia o externa són alguns dels objectius d'aquest nou organisme, la junta gestora del qual presideix Eduard Berraondo ●

Consells per canviar d'ordinador

JOAN BRIL-LI

Comprar un ordinador no és gens fàcil, ja que són nombrosos els fabricants que ofereixen a l'usuari tot tipus de components per configurar un PC adaptat a les nostres necessitats. Per aquest motiu, cal tenir en compte una sèrie de característiques bàsiques a l'hora d'adquirir-ne un de nou.

Una de les peces més cares és el **microprocessador**, que per a equips de Windows els fabriquen Intel i AMD, els quals ens permeten optar per un processador AMD Athlon XP, Intel Pentium 4 o Intel celeron.

En referència al **sistema operatiu** tenim dues opcions a escollir, el Windows XP Home o Professional. La **memòria RAM** mínima cal que sigui de 256 megabits i si ens ho podem permetre de 512; evidentment si treballem amb edicions de vídeo és millor un gigabit.

El disc dur dependrà de les nostres necessitats. Al mercat en podem trobar a partir de 40 Gb i també de 200 i 250 Gb, que són els que necessitem si treballem amb imatges de vídeo, ja que ocupen molt.

Pel que fa al **sistema de vídeo** que envia les imatges al

monitor, en molts equips s'utilitza la RAM i el processador està integrat a la placa base; però també hi podem incloure una targeta de 64 megabits, suficient per a les tasques diàries. Si som, però, uns addictes als jocs és millor que n'utilitzem una de 128 o 256 megabits de RAM.

El monitor el podem escollir de dos tipus, de tub o de pantalla plana. Els primers són molt barats i els segons, tot i que darrerament han baixat de preu, costen com a mínim uns 330 € (unes 55.000 de

les antigues pessetes).

És important també disposar d'una **unitat reproductora de CD** i si volem un equip més complet d'una unitat de DVD.

Sobre la resta de components ens podem deixar aconsellar pel nostre proveïdor habitual. Però per si necessitem comprar un equip cal que ho fem com més aviat millor, perquè en un curt termini de temps el mercat ens n'oferirà de millors, de més ràpids, més eficaços, més atractius, més grans o més petits,... i és que l'evolució de les noves tecnologies és de vertigen ●

MUNDO INTERNET 2005

Les persones o les empreses que desitgin presentar els seus treballs o ponències a Mundo Internet 2005 ho poden fer abans del proper 20 de setembre. La cita anual de referència per a tot el relacionat amb Internet, Telecomunicacions i Societat de la Informació pretén, a través d'aquestes propostes, configurar els continguts de les conferències i el llibre de ponències del Congrés.

La X edició de Mundo Internet es farà al Palau de Congressos de Madrid del 16 al 18 de febrer de 2005 i, a més de les ponències, comptarà amb una gran exposició comercial que aplegarà els darrers avenços tecnològics, tots els productes i serveis relacionats amb les noves tecnologies. Per a més informació, podeu accedir al web <http://www.aui.es/mundointernet/>.

PROGRAMARI IL·LEGAL

Segons un estudi que s'acaba de fer públic, el 44% del programari que es comercialitza a Espanya és il·legal. Les

pèrdues econòmiques registrades pels fabricants locals i internacionals superen els 8.000 milions d'euros a la Unió Europea, el que representa un índex de pirateria d'un 37%. A Espanya les pèrdues se situen al voltant d'uns 421 milions d'euros, la qual cosa significa que una de cada dues aplicacions que es comercialitza és il·legal. Aquestes dades afecten molt el sector i la competència deslleial pot arribar a fer desaparèixer uns 6.000 distribuïdors de programari.

ADÉU A LES CABINES DE TELÈFON

A causa del nombrós ús de la telefonia mòbil, les cabines de telèfon poden desaparèixer ben aviat. La Unió Europea revisarà en el termini d'un any l'obligació dels estats membres de proveir un "Servei Universal" de telefonia per poder accelerar la desaparició dels telèfons públics. Actualment, les cabines són poc utilitzades, cares de mantenir i objecte de vandalisme

sistemàtic, i evidentment suposen una càrrega per a les companyies. Telefònica vol transformar algunes cabines -en principi només les situades als aeroports, als centres comercials o a les estacions- en cabines multimèdia, que oferiran serveis com navegació per Internet, accés al correu electrònic, enviament de faxes o SMS.

NOU TECLAT PER A MÒBILS

El teclat dels mòbils, pel seu tamany, dificulta moltes vegades l'escriptura per enviar missatges. Per evitar-ho Nokia traurà al mercat a finals d'any un nou teclat plegable que permet l'escriptura d'una forma molt més ràpida. El model Nokia Wireless Keyboard, que pesa només 190 grams, funciona amb tecnologia sense fils Bluetooth i només cal col·locar-lo molt a prop del terminal. Actualment, és compatible amb els mòbils de la sèrie 60, és a dir, els models 66309 i 6260 ●

HISTÒRIA DEL PERIODISME

Jaume Guillamet
UAB, Universitat Jaume I, UPF i Universitat de València, Bellaterra, Castelló de la Plana, Barcelona. València, 2003
252 pàg.
24 euros

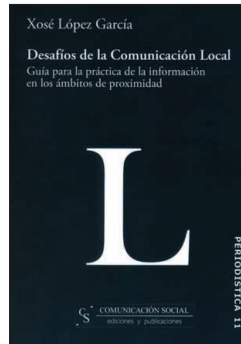

Els inicis del periodisme al segle XVI, els moments de canvi, les tendències principals, els mitjans i les personalitats més significatives es recullen en aquest llibre de gran interès per a universitaris i també per al públic en general.

Jaume Guillamet, catedràtic de Periodisme de la Universitat Pompeu Fabra (UPF), pretén fer un ampli recull dels diferents aspectes del periodisme durant els últims cinc segles. En el primer capítol analitza l'evolució de la publicació de notícies al llarg del temps i en els diferents països europeus de referència, tot seguit, se centra en el protagonisme dels periodistes i, en un últim capítol, analitza la indústria dels mitjans de comunicació en els àmbits espanyol i català ●

DESAFÍOS DE LA COMUNICACIÓN LOCAL

Xosé López García
Comunicación Social
Sevilla, 2004
156 pàg.
14 euros

Desafíos de la comunicación local vol ser un llibre útil per als professionals de la comunicació de proximitat, que incorpora exposicions característiques dels manuals acadèmics sense deixar de ser una eina pràctica. Els canvis que es produeixen en la societat i, en concret, en el gran sector de la comunicació han portat a l'autor a fer una reflexió sobre la seva incidència en els mitjans locals i elaborar estratègies per aprofitar el nou escenari.

Xosé López García comença analitzant els aspectes més bàsics de la comunicació local. Sobre aquesta base, presenta les característiques dels diferents suports i, concretament, dels apareguts recentment, com Internet, que representen noves oportunitats i nous reptes ●

INTERNET, L'EINA INEVITABLE

Virginia Luzón
Diputació de Barcelona i Col·legi de Periodistes de Catalunya
Barcelona, 2003
91 pàg.
9 euros

En els últims anys s'han produït transformacions dels instruments tecnològics que utilitzen els professionals de la informació, que han canviat la seva forma de treballar. En aquest llibre, Virginia Luzón analitza aquests canvis, sobretot el canvi que ha suposat Internet, i proposa pautes d'actuació i formació per afrontar aquest nou repte.

En la primera part del llibre es presenten les característiques generals de la xarxa i dels mitjans que l'utilitzen com a eina de treball i com a mitjà per distribuir els seus missatges.

Les dues últimes parts estan dedicades a definir la feina dels periodistes davant d'aquesta nova realitat i a analitzar les diferents formes de treball possibles ●